

Sygn. akt II K 576/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Marta Czapska

w obecności oskarżyciela Prokuratora Piotra Barczewskiego

po rozpoznaniu dnia 11 maja 2015 r. i 09 czerwca 2015 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

K. D. , syna M. i B. z d. W., urodzonego (...) w T.,

oskarżonego o to, że :

I. w nocy z 18 na 19 listopada 2013 r. w B. z wynajmowanego pokoju hotelowego w Hotelu (...) przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał zaboru w celu przywłaszczenia :

- telefonu komórkowego (...) o wartości 470 złotych i pieniędzy w kwocie 300 złotych , powodując łączne straty w wysokości 870 złotych na szkodę R. S.

- pieniędzy w kwocie 515 złotych oraz dokumentów w postaci dowodu osobistego , prawa jazdy wydanych na nazwisko Z. B. (1) , powodując straty w wysokości 515 złotych na szkodę wyżej wymienionego

- telefonu komórkowego marki (...) wartości 100 złotych , portfela z zawartością 1000 złotych i prawa jazdy na szkodę P. S. , powodując straty o łącznej wartości 1100 złotych

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

II. w nocy z 18 na 19 listopada 2013 roku w B. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu R. (...) o nr rej. (...) zaparkowanego przy ul. (...) w ten sposób ,że wykorzystując sen współlokatorów , po uprzednim zaborze ze wspólnie zajmowanego pokoju hotelowego kluczy od w/w pojazdu wraz ze znajdującymi się wewnątrz pojazdu narzędziami i materiałami budowlanymi , powodując straty w kwocie 15000 zł na szkodę A. W.

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

1. Oskarżonego K. D. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. I zarzutów uznaje za winnego tego że w nocy z 18 na 19 listopada 2013 r. w B. z wynajmowanego pokoju hotelowego w Hotelu (...) przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał zaboru w celu przywłaszczenia :

- telefonu komórkowego (...) o wartości 470 złotych i pieniędzy w kwocie 300 złotych , powodując łączne straty w wysokości 770 złotych na szkodę R. S.

- pieniędzy w kwocie 515 złotych powodując straty w wysokości 515 złotych na szkodę Z. B. (2)

- telefonu komórkowego marki N. wartości 100 złotych , portfela z zawartością 1000 złotych i prawa jazdy na szkodę P. S. , powodując straty o łącznej wartości 1100 złotych to jest popełnienia czynu z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art.

275 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuję , zaś na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

2. Oskarżonego K. D. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. II zarzutów uznaje za winnego tego że w nocy z 18 na 19 listopada 2013 roku w B. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu R. (...) o nr rej. (...) będącego własnością A. W. zaparkowanego przy ul. (...) wewnątrz którego znajdowały się dokumentów w postaci dowodu osobistego oraz prawa jazdy wydanych na nazwisko Z. B. (1) oraz narzędzia i materiały budowlane będące własnością A. W. w ten sposób ,że wykorzystując sen Z. B. (2) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia ze wspólnie zajmowanego pokoju hotelowego kluczy od w/w pojazdu którymi dysponował Z. B. (2) , za pomocą których otworzył ten pojazd a następnie nim odjechał powodując straty w łącznej kwocie 15000 zł na szkodę A. W. to jest popełnienia czynu z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje , zaś na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

3. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego K. D. karę łączną biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie 1 i 2 wyroku i wymierza oskarżonemu K. D. karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

4. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. nakłada na oskarżonego K. D. obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę rzecz R. S. kwoty 770 zł (siedemset siedemdziesiąt złotych) ;

5. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. nakłada na oskarżonego K. D. obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę rzecz Z. B. (1) kwoty 515 zł (osiemset siedemdziesiąt złotych) ;

6. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. nakłada na oskarżonego K. D. obowiązek częściowego naprawienia szkody przez zapłatę rzecz A. W. kwoty 3000 zł (trzech tysięcy złotych) ;

7. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata A. B. kwoty 619,92 zł (sześćset dziewiętnaście złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego K. D. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu;

8. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego K. D. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 576/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony K. D. na początku listopada 2013 r. został zatrudniony w firmie (...) której właścicielem jest A. W. . Oskarżony K. D. wraz z Z. B. (1) , R. S. i P. S. wykonywał pracę przy montowaniu płyt warstwowych na hali przy ulicy (...) w B. . Oskarżony K. D. podczas wykonywania tej pracy mieszkał w 4 osobowym pokoju w Hotelu (...) przy ul. (...) razem z Z. B. (1) , R. S. oraz P. S. . W dniu 18 listopada 2013 r. wszyscy przyjechali do Hotelu (...) przy ul. (...) około godziny 17:40 samochodem marki R. (...) o nr rej. (...) wartości 11000 zł , kierowanym przez Z. B. (1) będącym własnością A. W. . Z. B. (1) samochód marki R. (...) o nr rej. (...) zaparkował na parkingu przy hotelu i zostawił w nim swój dowód osobisty i prawo jazdy. Następnie zamknął samochód za pomocą kluczy . W samochodzie tym znajdowały się jeszcze materiały budowlane i elektronarzędzia należące do A. W. o wartości 4000 zł . W dniu 18 listopada 2013 r. podczas pobytu w Hotelu (...) przy ul. (...) oskarżony K. D. do ok. godziny 21:00 spożywał alkohol w Z. B. (1) . Następnie po tym jak Z. B. (1) , R. S. i P. S. poszli spać zszedł na recepcję by oglądać telewizor. Po powrocie do pokoju w nocy z 18 na 19 listopada 2013 r. oskarżony K. D. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał zaboru w celu przywłaszczenia: telefonu komórkowego (...) o wartości 470 złotych (k. 9) i pieniędzy w kwocie

300 złotych , powodując łączne straty w wysokości 770 złotych na szkodę R. S. , pieniędzy w kwocie 515 złotych na szkodę Z. B. (2) oraz telefonu komórkowego marki N. wartości 100 złotych , portfela z zawartością 1000 złotych i prawa jazdy na szkodę P. S. , powodując straty o łącznej wartości 1100 zł . Oskarżony K. D. dokonał również kradzieży z kieszeni spodni Z. B. (1) kluczyków do samochodu marki R. (...) o nr rej. (...). Po czym oskarżony K. D. opuścił ten pokój hotelowy zamykając go od zewnątrz kluczem , który zostawił w zamku po zewnętrznej stronie drzwi . Następnie w nocy z 18 na 19 listopada 2013 roku w B. z parkingu Hotelu (...) przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu R. (...) o nr rej. (...) będącego własnością A. W. wewnątrz którego znajdowały się dokumentów w postaci dowodu osobistego oraz prawa jazdy wydanych na nazwisko Z. B. (1) oraz narzędzia i materiały budowlane o wartości 4000 zł będące własnością A. W. . Oskarżony K. D. otworzył ten samochód wykorzystując kluczyki do tego samochodu które wcześniej zabrał w celu przywłaszczenia z pokoju hotelowego Z. B. (2) (który nimi dysponował) , za pomocą których otworzył ten pojazd a następnie nim odjechał powodując straty w łącznej kwocie 15000 zł na szkodę A. W..

Samochód marki R. (...) o nr rej. (...) został w dniu 21 listopada 2013 r. odnaleziony przez A. W. w W. przy ul. (...) niedaleko miejsca gdzie oskarżony K. D. wynajmował mieszkanie. W samochodzie tym nie było już dokumentów w postaci dowodu osobistego oraz prawa jazdy wydanych na nazwisko Z. B. (1) oraz narzędzi i materiałów budowlanych o wartości 4000 zł będących własnością A. W. .

Oskarżony K. D. ma ukończone 24 lata, jest kawalerem , nie ma nikogo, bezrobotny , odbywa obecnie karę pobawienia wolności , był karany (k. 205) , nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo . Z opinii sądu psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 29 kwietnia 2014 r. (k. 103-104) wynika iż stan psychiczny oskarżonego K. D. odnośnie zarzucanego mu czynu nie ograniczał, ani nie znosił jego zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Poczytalność oskarżonego K. D. w czasie czynów i w czasie postępowania nie budzi wątpliwości.

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : zeznań świadków : Z. B. (1) (k. 3-3v i k. 252-253) , R. S. (k. 6v i k. 253) , A. W. (k. 20v, k. 34-35 i k. 253-254) i P. S. (k. 10v-11) protokołu przeszukania (k. 26-27) , protokołu oględzin (k. 36-37) , oświadczenia (k. 38) , informacji operatora O. wraz z płytą CD (k. 72-73) , opinii sądu psychiatrycznej (k. 103-104) , materiału pogładowego (k. 114) , karty karnej (k. 54- 55) , danych z Urzędu Miejskiego (k. 57) , informacji z PUP (k. 56) , karty karnej (k. 205) i informacji z systemu NeoSad (k. 238-250) .

Oskarżony K. D. stanął pod zarzutami , iż :

III. w nocy z 18 na 19 listopada 2013 r. w B. z wynajmowanego pokoju hotelowego w Hotelu (...) przy ul. (...) , działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał zaboru w celu przywłaszczenia :

- telefonu komórkowego (...) o wartości 470 złotych i pieniędzy w kwocie 300 złotych , powodując łączne straty w wysokości 870 złotych na szkodę R. S.

- pieniędzy w kwocie 515 złotych oraz dokumentów w postaci dowodu osobistego , prawa jazdy wydanych na nazwisko Z. B. (1) , powodując straty w wysokości 515 złotych na szkodę wyżej wymienionego

- telefonu komórkowego marki N. wartości 100 złotych , portfela z zawartością 1000 złotych i prawa jazdy na szkodę P. S. , powodując straty o łącznej wartości 1100 złotych to jest popełnienia czynu z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

IV. w nocy z 18 na 19 listopada 2013 roku w B. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu R. (...) o nr rej. (...) zaparkowanego przy ul. (...) w ten sposób , że wykorzystując sen współlokatorów , po uprzednim zaborze ze wspólnie zajmowanego pokoju hotelowego kluczy od w/w pojazdu wraz ze znajdującymi się wewnątrz pojazdu narzędziami i materiałami budowlanymi , powodując straty w kwocie 15000 zł na szkodę A. W. to jest popełnienia czynu z art. 279 § 1 k.k.

Oskarżony K. D. w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień (k. 95 i k. 252) .

Sąd dał w całości zeznaniom świadków : Z. B. (1) , R. S., A. W. i P. S. jako jasnym dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego .

Z zeznań Z. B. (1) wynika iż jest on zatrudniony w firmie (...) której właścicielem jest A. W. razem z R. S. , P. S. oraz z oskarżonym K. D. . Oskarżony K. D. był w tej firmie zatrudniony od 2 tygodni i wszyscy pracowali przy ulicy (...) w B. . W dniu 18 listopada 2013 r. wszyscy przyjechali do Hotelu (...) przy ul. (...) około godziny 17:40 samochodem marki R. (...) o nr rej. (...) będącym własnością A. W. . Z zeznań świadka Z. B. (1) wynika iż to on zaparkował ten samochód na parkingu przy hotelu i zostawił w nim swój dowód osobisty i prawo jazdy . W samochodzie tym znajdowały się jeszcze materiały budowlane i elektronarzędzia należące do A. W. . W nocy z 18 na 19 listopada 2013 r. podczas pobytu w Hotelu (...) przy ul. (...) , gdzie mieszkali we 4 w jednym pokoju oskarżony K. D. dokonał kradzieży na szkodę jego jaki i R. S. oraz P. S.. Świadek Z. B. (1) wskazał iż oskarżony K. D. zabrał z kieszeni jego spodni pieniądze w kwocie 515 zł , kluczyki do samochodu marki R. (...) o nr rej. (...) oraz znajdujące się w tym samochodzie jego dowód osobisty i prawo jazdy , których nie odzyskał . Ponadto z zeznań świadka Z. B. (1) wynika iż oskarżony K. D. dokonał kradzieży telefonów i portfeli należących do R. S. i P. S. (k. 3-3v i k. 252- 253) .

Z zeznań świadka R. S. wynika iż pracuje w firmie (...) której właścicielem jest A. W. razem z Z. B. (1) , P. S. oraz z oskarżonym K. D. . Obecnie pracę wykonują przy ul (...) w B. przy przykręcaniu płyt warstwowych do hali . Od poniedziałku do soboty wszyscy mieszkają w jednym pokoju w Hotelu (...) przy ul. (...) w B. . Po przyjeździe w dniu 18 listopada 2013 r. do hotelu z Z. B. (1) , P. S. oraz z oskarżonym K. D. około 21:00 położył się spać. Gdy obudził się rano w dniu 19 listopada 2013 r. około godziny 6:00 stwierdził iż w pokoju nie ma oskarżonego K. D. i że zginął jego telefon (...) który położył przed położeniem się spać przy łóżku oraz pieniądze w kwocie 300 zł które miał w kieszeni w spodniach . Skradziono również kluczyki do samochodu samochód R. (...) i pieniądze należące do Z. B. (1) oraz telefon i portfel należący do P. S. . Gdy wyszli przed hotel zorientowali się że został również skradziony samochód R. (...) o nr rej. (...) będącym własnością A. W. . Mimo prób nie udało im się skontaktować telefonicznie z oskarżonym K. D. (k. 6v i k. 253) .

Z zeznań świadka P. S. wynika wykonuje pracę w B. w firmie należącej do A. W. i on oraz pozostali pracownicy tej firmy są zakwaterowani we 4 pokoju przy ul. (...) w B. . Po przyjeździe w dniu 18 listopada 2013 r. do hotelu z osobami z którymi pracował około 21:00 położył się spać. Gdy obudził się rano w dniu 19 listopada 2013 r. około godziny 5:00 stwierdził iż że zginął jego telefon N. o wartości 100 zł oraz portfel w którym znajdowały się pieniądze w kwocie 1000 złotych oraz prawo jazdy . Natomiast w pokoju nie było oskarżonego K. D. . Z zeznań świadka P. S. wynika również skradziono kluczyki do samochodu samochód R. (...) i pieniądze należące do Z. B. (1) oraz telefon i pieniądze należący do R. S. . Po stwierdzeniu tej kradzieży nie mogli wyjść z pokoju hotelowego bo był zamknięty , a klucz znajdował się w zamku od zewnętrznej strony drzwi . Gdy wyszli przed hotel zorientowali się że został również skradziony samochód R. (...) o nr rej. (...) będącym własnością A. W. . W ocenie świadka P. S. kradzieży tej dokonał oskarżony K. D. (k. 10v-11) .

Natomiast z zeznań świadka A. W. – właściciela firmy (...) wynika w jakich okolicznościach został zatrudniony w jego firmie oskarżony K. D. i gdzie wykonywał prace. Świadek A. W. wskazał również jaka była wartość skradzionego przez oskarżonego K. D. samochód R. (...) o nr rej. (...) i znajdujących się w nim materiałów budowlanych i elektronarzędzi . Ponadto świadek A. W. opisał w jakich okolicznościach odnalazł należący do siebie samochód R. (...) o nr rej. (...) w dniu 21 listopada 2013 r. w W. przy ul. (...) niedaleko miejsca gdzie oskarżony K. D. wynajmował mieszkanie (k. 20v, k. 34-35 i k. 253-254) .

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Jeżeli chodzi o zeznania świadka K. W. to nie mają one znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy . Z zeznań tego świadka wynika iż nie zna ona oskarżonego K. D. (k. 90v) .

Natomiast świadek M. D. ojciec oskarżonego K. D. na podstawie art. 182 § 1 k.p.k. odmówił składnia zeznań (k. 263) .

Sąd dał pełną wiarę opinii sądowo psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 29 kwietnia 2014 r. (k. 103-104) jako jasnej , dokładnej i fachowej. Z opinii sądowo psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu w dniu 29 kwietnia 2014 r. (k. 103-104) wynika iż stan psychiczny oskarżonego K. D. odnośnie zarzucanego mu czynu nie ograniczał, ani nie znosił jego zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Poczytalność oskarżonego K. D. w czasie czynów i w czasie postępowania nie budzi wątpliwości.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony K. D. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. I zarzutów został uznany za winnego tego że w nocy z 18 na 19 listopada 2013 r. w B. z wynajmowanego pokoju hotelowego w Hotelu (...) przy ul. (...) , działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał zaboru w celu przywłaszczenia :

- telefonu komórkowego (...) o wartości 470 złotych i pieniędzy w kwocie 300 złotych , powodując łączne straty w wysokości 770 złotych na szkodę R. S.

- pieniędzy w kwocie 515 złotych powodując straty w wysokości 515 złotych na szkodę Z. B. (2)

- telefonu komórkowego marki N. wartości 100 złotych , portfela z zawartością 1000 złotych i prawa jazdy na szkodę P. S. , powodując straty o łącznej wartości 1100 złotych to jest popełnienia czynu z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Oskarżony K. D. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. II zarzutów został uznany za winnego tego że w nocy z 18 na 19 listopada 2013 roku w B. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu R. (...) o nr rej. (...) będącego własnością A. W. zaparkowanego przy ul. (...) wewnątrz którego znajdowały się dokumentów w postaci dowodu osobistego oraz prawa jazdy wydanych na nazwisko Z. B. (1) oraz narzędzia i materiały budowlane będące własnością A. W. w ten sposób ,że wykorzystując sen Z. B. (2) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia ze wspólnie zajmowanego pokoju hotelowego kluczy od w/w pojazdu którymi dysponował Z. B. (2) , za pomocą których otworzył ten pojazd a następnie nim odjechał powodując straty w łącznej kwocie 15000 zł na szkodę A. W. to jest popełnienia czynu z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. .

Przepis art. 278 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Rodzajowym przedmiotem ochrony przepisów art. 278 § 1 k.k. jest mienie, którym według prawa cywilnego jest własność i inne prawa majątkowe (art. 44 k.c.). Zachowanie się sprawcy przestępstwa stypizowanego w art. 278 § 1 k.k. jeśli ściśle przez ten przepis określone i polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia. Przez zabór należy rozumieć wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby nią władającej (właściciela, posiadacza lub dzierżyciela) i objęcie we własne władanie. Chodzi tutaj o faktyczne władztwo nad rzeczą, które w wyniku zaboru zostaje wbrew woli posiadacza naruszone. W swych konsekwencjach jednak zabór taki godzi w prawo własności, gdyż

sprawca zaboru działa w celu przywłaszczenia zabranej rzeczy, tj. włączenia jej do swego stanu posiadania lub bezprawnego rozporządzenia nią na rzecz innej osoby. Należy podkreślić, że stanowiący istotę kradzieży zabór następuje bezprawnie, bez żadnej ku temu podstawy i bez zgody właściciela lub osoby, której mienie (rzecz) zabrano (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 1998 r., IV KKN 98/98, Orz. Prok. i Pr. 1999, nr 7-8). Dla zrealizowania znamienia skutku przestępstwa kradzieży muszą więc zostać przesądzone łącznie dwa elementy. Po pierwsze, fakt pozbawienia przez sprawcę osoby uprawnionej władztwa nad rzeczą. Po wtóre, objęcie tej rzeczy przez sprawcę we władanie. O wielkości skutku (szkody) wywołanego działaniem przestępnym decyduje tylko sama wartość zabranych rzeczy lub pieniędzy. Nie wlicza się do tej wartości odsetek od sumy pieniędzy. Liczy się tylko bowiem szkodę rzeczywistą, a nie zysk spodziewany, chociażby jego osiągnięcie graniczyło z pewnością. Do wartości zaboru nie można wliczać utraconych a spodziewanych przez poszkodowanego zysków (*lucrum cessans*), taka postać szkody nie jest bowiem szkodą rzeczywistą (*damnum emergens*) (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 3 marca 1994 r., II Akc 128/93, KZS 1994, z. 4, poz. 16 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 17 września 1992 r., II Akc 201/91, KZS 1992, z. 10, poz. 12). Kradzież jest przestępstwem umyślnym o charakterze kierunkowym, którego można się dopuścić jedynie w zamiarze bezpośrednim - w celu przywłaszczenia (*animus rem sibi habendi*). Cel przywłaszczenia oznacza zamiar postąpienia z przedmiotem zaboru tak, jakby się było jego właścicielem (włączenia do swego stanu posiadania, sprzedaży, zużycia, podarowania innej osobie, a nawet porzucenia - por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 2000 r., V KKN 406/97, Orz. Prok. i Pr. 2000, nr 4). Jako że przestępstwo określone w art. 278 § 1 k.k. należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym jest przywłaszczenie cudzej rzeczy ruchomej. Konieczne jest zatem działanie sprawcy z tzw. *dolus coloratus*. Celem działania sprawcy musi być włączenie rzeczy do majątku sprawcy, objęcie jej w posiadanie lub postępowanie z nią jak z własną. Wyklucza to możliwość popełnienia tego przestępstwa z zamiarem wynikowym. (tak Komentarz do art. 278 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Ćwiakalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzynkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II.)

Natomiast zgodnie z treścią art. 275 § 1 k.k. karze podlega kto posługuje się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby albo jej prawa majątkowe lub dokument taki kradmie lub go przywłaszcza. Przedmiotem ochrony jest wiarygodność dokumentów stwierdzających tożsamość lub prawa majątkowe określonej osoby, prawo do dysponowania takimi dokumentami przez osobę, której dotyczą, a pośrednio także prawa majątkowe tej osoby (Wróbel (w:) Zoll II, s. 1358). Strona przedmiotowa przestępstwa z art. 275 § 1 k.k. polega na posługiwaniu się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby albo jej prawa majątkowe, na kradzieży takiego dokumentu lub jego przywłaszczeniu. „Posługiwanie się” oznacza tyle co użycie czegoś jako środka, narzędzia do osiągnięcia jakiegoś celu (Słownik..., t. 2, s. 839). Na gruncie analizowanego przepisu „posługiwanie się” należy rozumieć jako okazywanie cudzego dokumentu jako własnego lub powoływanie się na jego treść (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 10 listopada 1999 r., II AKa 188/99, KZS 1999, z. 11, poz. 28). W zakresie posługiwania się cudzym dokumentem przepis art. 275 § 1 k.k. określa przestępstwo formalne (bezsłowne), zaś w odniesieniu do kradzieży i przywłaszczenia - materialne (skutkowe). Skutkiem jest wyjęcie cudzego dokumentu przez sprawcę z władztwa osoby uprawnionej (Zawłocki (w:) Wąsek II, s. 695; Piórkowska-Flieger, Przepisy..., s. 3). Jest to przestępstwo powszechne. W przypadku czynności w postaci kradzieży i przywłaszczenia konieczna jest umyślność w postaci zamiaru bezpośredniego; w przypadku posługiwania się - w grę wchodzi również zamiar ewentualny (za Marek Mozgawa Komentarz do art. 275 kodeksu karnego).

Zgodnie z treścią art. 276 k.k. karze podlega kto niszczy, uszkadza, czyni bezużytecznym, ukrywa lub usuwa dokument, którym nie ma prawa wyłącznie rozporządzać. Przedmiotem ochrony są integralność dokumentów oraz swoboda dysponowania nimi przez osoby uprawnione (Marek, Komentarz, s. 587). Strona przedmiotowa polega na niszczeniu, uszkadzaniu, czynieniu bezużytecznym, ukrywaniu lub usuwaniu dokumentu, którym sprawca nie ma prawa wyłącznie rozporządzać. Niszczenie polega na unicestwianiu dokumentu. Należy pamiętać, że dokument to połączenie nośnika z określoną treścią o wartości prawnej. Może być zatem tak, że zniszczony zostanie substrat materialny (wraz z treścią), albo też że z owego substratu zostanie usunięta jedynie treść dokumentu (wymazana, wycięta); por. Stefański, Przepisy niszczenia dokumentów..., s. 74. Zniszczenie dokumentu w postaci zapisu na

komputerowym nośniku informacji może polegać na sformatowaniu go lub rozmagnetyzowaniu dysku albo innego nośnika informacji, na którym informacja została utrwalona (Adamski, Prawo..., s. 88). Uszkodzenie to naruszenie powłoki materialnej dokumentu lub naruszenie zawartej w nim treści - na przykład wykreślenie istotnych fragmentów (Marek, Komentarz, s. 587). Przez czynienie dokumentu bezużytecznym należy rozumieć dokonanie w nim takich zmian, które powodują, że nie może on dalej pełnić swej roli w obrocie prawnym (Stefański, Przepięstwo niszczenia dokumentów..., s. 75). Ukrywanie oznacza stworzenie takiego stanu rzeczy, że dokument staje się niedostępny dla osób, które mają prawo i chcą z niego skorzystać (Peiper, Komentarz, s. 398). Jak podniósł SA w Katowicach w wyroku z dnia 9 grudnia 2010 r., II AKa 397/10, LEX nr 785456: „Istota ukrycia dokumentu polega na ulokowaniu go w miejscu nieznanym dla osoby uprawnionej, gdy sprawca swoje działanie w sposób świadomy ukierunkowuje na wywołanie takiego stanu, aby dokument był ukryty, schowany, niedostępny dla osoby uprawnionej. Jeżeli pacjentka przekazała lekarzowi swój dowód osobisty w swoistą formę zastawu do czasu zapłaty całości należności za wykonaną usługę, miała pełną świadomość tego, gdzie ten dokument się znajduje, nie domagała się jego zwrotu.

Warunkiem odpowiedzialności sprawcy jest brak prawa do wyłącznego rozporządzania dokumentem. A zatem jeżeli zachowanie sprawcy dotyczy dokumentu stanowiącego wyłączną własność sprawcy, to w takim przypadku realizacja któregośkolwiek ze znamion czasownikowych określonych w art. 276 k.k. nie będzie prowadziła do jego odpowiedzialności karnej za to przestępstwo. O tym, komu przysługuje prawo wyłącznego rozporządzania dokumentem, decydują obowiązujące przepisy prawne. Przepięstwo z art. 276 k.k. ma charakter powszechny. Jednakże jego sprawcą nie może być osoba, która ma wyłączne prawo dysponowania dokumentem. Jest to przestępstwo umyślne. (za Marek Mozgawa Komentarz do art. 276 kodeksu karnego) .

Zgodnie z brzmieniem art. 12 k.k. , przestępstwo ciągle zachodzi, gdy spełnione są określone przesłanki podmiotowe i przedmiotowe. Przesłanką podmiotową jest istniejący z góry zamiar, obejmujący realizację zamierzonego przestępstwa w dwu lub więcej zachowaniach, natomiast przesłanki przedmiotowe to „krótkie odstępy czasu” między tymi zachowaniami, a także tożsamość pokrzywdzonego w wypadku zamachów na dobro osobiste. Słusznie Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 marca 1999 r. (IV KKN 28/99, Prok. i Pr. 1999, nr 10, poz. 2) podkreślił, że chodzi tu o zamiar w rozumieniu art. 9 § 1 d.k.k., przy czym musi to być ten sam zamiar (a nie taki sam), a zatem wszystkie elementy składowe (zachowania) muszą być nim objęte. Oznacza to, że z góry powzięty zamiar musi się odnosić do poszczególnych zachowań składających się na przestępstwo ciągle (w klasycznym ujęciu jest to popełnienie przestępstwa „na raty”). Nie może to być tzw. zamiar ogólny albo odnawiany pod wpływem trwałej czy powtarzającej się sposobności (por. A. Wąsek, w: O. Górniok i in., Komentarz, t. I, s. 188; P. Kardas, w: A. Zoll (red.), Komentarz 1, s.279). Przyjmuje się, że czasem popełnienia przestępstwa ciągłego jest okres obejmujący powtarzające się zachowania, z tym że skutki prawne (np. początek biegu przedawnienia) należy liczyć od ostatniego zachowania wchodzącego w jego skład, co rzecz jasna dotyczy działania; w wypadku zaniechania tym punktem czasowym będzie ostatni moment, w którym sprawca mógł wykonać ciężący na nim obowiązek, ale tego nie uczynił. (za Komentarz do art. 12 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.) .

Natomiast zgodnie z treścią art. 11 § 2 k.k. jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. Przepis ten określa zasady orzekania w sytuacjach tzw. zbiegu przepisów ustawy, to znaczy w sytuacji , gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu ustawy karnej . W przepisie tym ustanowiono zasadę kumulatywnego zbiegu przepisów ustawy , który polega na tym , że gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu stawy karnej , sprawca zostaje skazany na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

W powyższej sprawie oskarżony K. D. wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. gdyż w nocy z 18 na 19 listopada 2013 r. w B. z wynajmowanego pokoju hotelowego w Hotelu (...) przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał zaboru w celu przywłaszczenia : telefonu komórkowego (...) o wartości 470 złotych i pieniędzy w kwocie 300 złotych , powodując łączne straty w wysokości 770 złotych na szkodę R. S. , pieniędzy w kwocie 515 złotych powodując straty w wysokości 515 złotych na szkodę Z. B. (2) , telefonu komórkowego marki N.

wartości 100 złotych , portfela z zawartością 1000 złotych i dokumentu prawa jazdy wystawionego na nazwisko P. S., powodując straty o łącznej wartości 1100 złotych na szkodę P. S. .

Oskarżony K. D. działał w zamiarze bezpośrednim w celu przywłaszczenia i postąpienia z przedmiotem zaboru tak, jakby się było jego właścicielem . Fakt ten wynika wprost z zeznań świadków : Z. B. (1) (k. 3-3v i k. 252-253) , R. S. (k. 6v i k. 253) , A. W. (k. 20v, k. 34-35 i k. 253-254) i P. S. (k. 10v-11) zakresie jakim Sąd dał im wiarę . Należy wskazać iż z zeznań tych świadków wynika kateryczne iż to oskarżony popełnił zarzucany mu czyn opisany w pkt. 1 wyroku . Należy wskazać iż pokrzywdzony P. S. nie odzyskał zabranego w celu przywłaszczenia przez oskarżonego K. D. dokumentu prawa jazdy .

Przepis art. 279 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kradnie z włamaniem . Kradzież z włamaniem jest kwalifikowanym typem kradzieży. Zachowanie się sprawcy przestępstwa określonego w art. 279 § 1 k.k. polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia, przy czym zabór musi zostać dokonany z włamaniem. Konstrukcja przestępstwa przewidzianego w art. 279 k.k. określa dwie czynności sprawcze, z których pierwsza polega na przełamaniu zabezpieczenia rzeczy ruchomej (usunięciu przeszkody materialnej) zamykającego dostęp do rzeczy innym osobom, druga zaś sprowadza się do zaboru zabezpieczonej rzeczy ruchomej. Przestępstwo określone w art. 279 k.k. ma złożony charakter (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2000 r., IV KKN 172/99, LEX nr 51140). Każda z przewidzianych w art. 279 k.k. czynności wykonawczych może, w pewnych układach sytuacyjnych, wyczerpywać znamiona określone w odrębnych typach czynu zabronionego, tj. w art. 288 § 1 k.k. i w art. 278 § 1 k.k. Z uwagi na konstrukcję znamion przestępstwa kradzieży z włamaniem, zachowanie polegające na przełamaniu zabezpieczenia oraz zaborze rzeczy ruchomej stanowi jedno zdarzenie faktyczne (ten sam typ czynu w rozumieniu art. 11 § 1 k.k.), a w konsekwencji jedno przestępstwo o surowszym niż kradzież ustawowym zagrożeniu, spowodowanym sposobem zamachu na mienie związanym z usunięciem przeszkody (zabezpieczenia) chroniącej dostępu do rzeczy ruchomej stanowiącej przedmiot zaboru (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2003 r., II KK 5/03, Orzecznictwo Sądu Najwyższego w sprawach karnych, rocznik 2003, poz. 2360, s. 837). Dopuszczając się kradzieży z włamaniem, sprawca narusza nie tylko prawo do mienia, lecz także system bezpieczeństwa mienia, który polegał na umieszczeniu go w odpowiednim pomieszczeniu lub schowku albo w innym miejscu wyposażonym w funkcjonujące zamknięcie, w celu ochrony przed kradzieżą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 1999 r., V KKN 566/98, Prok. i Pr. 1999, nr 7-8, poz. 7).

Przestępstwo określone w art. 279 § 1 k.k. jest przestępstwem materialnym, znamionnym skutkiem w postaci przywłaszczenia rzeczy przez sprawcę. Przestępstwo określone w art. 279 k.k. należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym jest przywłaszczenie rzeczy przez sprawcę. Przestępstwo to może być popełnione tylko w formie zamiaru bezpośredniego. W przypadku kradzieży z włamaniem zamiarem bezpośrednim objęte być musi także zachowanie polegające na przełamaniu zabezpieczenia. W odniesieniu do tego elementu znamion sprawca w płaszczyźnie intelektualnej musi mieć co najmniej świadomość możliwości zrealizowania przez podejmowane przez niego zachowanie opisanego w ustawie stanu rzeczy, tzn. przełamania zabezpieczenia. W płaszczyźnie woluntatywnej sprawca tak uświadomiony zespół znamion obejmować musi chęcią. (za Komentarz do art. 279 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Zoll (red.), A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Cwiakalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzynkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II.) .

Dla przyjęcia kradzieży z włamaniem nie jest bezwzględnie konieczne, aby powzięcie przez sprawcę zamiaru zaboru rzeczy w celu przywłaszczenia czasowo poprzedzało moment przystąpienia do przełamania zabezpieczenia (dokonania włamania). Innymi słowy, zamiar przywłaszczenia rzeczy może wystąpić przed przystąpieniem do usuwania przeszkody (zabezpieczenia) albo może pojawić się u sprawcy równocześnie z podjęciem czynności przełamujących zabezpieczenie. Nie jest zatem możliwe uznanie za kradzież z włamaniem zachowania, w którym dopiero po przełamaniu zabezpieczenia u sprawcy powstał zamiar zaboru rzeczy. Włamanie jest bowiem środkiem wiodącym do celu, to znaczy do dokonania kradzieży, a zatem zamiar zaboru powinien wystąpić co najmniej równocześnie (jeśli nie z wyprzedzeniem czasowym) z podjęciem czynności polegających na pokonywaniu przeszkody

materialnej. Jak stwierdza Sąd Najwyższy, sformułowanie „kraść z włamaniem” interpretować należy jako opis zachowania polegającego na kradzieży przy użyciu włamania. Innymi słowy, kradzież w tym przypadku następuje przy wykorzystaniu specyficznego sposobu działania, jakim jest włamanie. Włamanie w ujęciu znamion tego przestępstwa powinno być środkiem wiodącym - zgodnie z zamiarem sprawcy - do celu, tj. do dokonania kradzieży. Stąd też zamiar dokonania kradzieży musi wystąpić u sprawcy co najmniej jednocześnie z podjęciem działań zmierzających do przełamania zabezpieczenia. Inaczej włamanie nie może zostać uznane za sposób wiodący do dokonania kradzieży (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 września 1996 r., II KKN 58/96, OSNKW 1996, nr 11-12, poz. 81; S. Zabłocki, Przegląd orzecznictwa SN z zakresu prawa karnego materialnego, Palestra 1996, z. 11-12, s. 181; glosa do tego orzeczenia K. Buchała, OSP 1997, z. 2, s. 42 i n.; odmiennie D. Pleńska, O. Górniok (w:) System prawa karnego..., s. 439; W. Gutekunst, O położeniu przedmiotu wykonawczego kradzieży z włamaniem, NP 1956, nr 11-12, s. 61; J. Wróblewski, Kradzież z włamaniem. Z zagadnień rozumienia tekstów prawnych, RPEiS 1966, nr 3, s. 227 i n.; A. Marek, E. Pływaczewski, A. Peczeniuk, Kradzież i paserstwo..., s. 135).

W powyższej sprawie oskarżony K. D., wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Oskarżony K. D. w nocy z 18 na 19 listopada 2013 roku w B. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu R. (...) o nr rej. (...) będącego własnością A. W. o wartości 11000 zł zaparkowanego przy ul. (...) wewnątrz którego znajdowały się dokumentów w postaci dowodu osobistego oraz prawa jazdy wydanych na nazwisko Z. B. (1) oraz narzędzia i materiały budowlane będące własnością A. W. o wartości 4000 zł. Działanie oskarżonego K. D. polegało na tym iż wykorzystując sen Z. B. (2) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia ze wspólnie zajmowanego pokoju hotelowego kluczy od samochodu marki R. (...) o nr rej. (...) którymi dysponował Z. B. (2), za pomocą których otworzył ten pojazd a następnie nim odjechał powodując straty w łącznej kwocie 15000 zł na szkodę A. W. .

Oskarżony K. D. dokonał więc zaboru cudzych rzeczy ruchomych i dokumentów którymi nie miał prawa dysponować w celu przywłaszczenia, natomiast powzięcie przez oskarżonego zamiaru zaboru rzeczy w celu przywłaszczenia czasowo poprzedzało moment przystąpienia do przełamania zabezpieczenia (dokonania włamania). Działanie oskarżonego realizowało dwie czynności sprawcze, z których pierwsza polega na przełamaniu zabezpieczenia rzeczy ruchomej (usunięciu przeszkody materialnej) zamykającego dostęp do rzeczy innym osobom, druga zaś sprowadza się do zaboru zabezpieczonej rzeczy ruchomej. W powyższej sprawie włamanie były bowiem środkiem wiodącym do celu, to znaczy do dokonania kradzieży, a zatem zamiar zaboru rzeczy u oskarżonych wystąpił co najmniej równocześnie (jeśli nie z wyprzedzeniem czasowym) z podjęciem czynności polegających na pokonywaniu przeszkody materialnej. Oskarżeni działali w zamiarze bezpośrednim i po dokonaniu przełamania zabezpieczeń dokonali zaboru rzeczy w celu przywłaszczenia, a następnie postąpili z przedmiotem zaboru tak, jakby się byli ich właścicielami co potwierdza zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. Należy wskazać iż w orzecznictwie przyjmuje się, iż jest włamaniem nie tylko przepiłowanie krat, klódek, uszkodzenie drzwi, stropów czy ścian budynku albo wybicie szyby, otwarcie zamka wytrychem, lecz także posłużenie się skradzionym oryginalnym kluczem, kluczem dopasowanym (tzw. włamanie "na pasówkę") itp. Natomiast nie stanowi włamania otwarcie drzwi pozostawionym w zamku kluczem albo zaopatrzonych tylko w zewnętrzny haczyk lub skobel, który każdy bez trudu może odsunąć (za Komentarz do art. 279 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks Karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.). W powyższej sprawie oskarżony K. D. dokonał kradzieży z włamaniem do marki R. (...) o nr rej. (...) za pomocą oryginalnego klucza do tego samochodu skradzionego przez niego wcześniej Z. B. (2). Fakt ten wynika wprost z zeznań świadków: Z. B. (1) (k. 3-3v i k. 252-253), R. S. (k. 6v i k. 253), A. W. (k. 20v, k. 34-35 i k. 253-254) i P. S. (k. 10v-11) zakresie jakim Sąd dał im wiarę. Należy wskazać iż z zeznań tych świadków wynika kategorycznie iż to oskarżony popełnił zarzucany mu czyn opisany w pkt. 2 wyroku. Należy wskazać iż pokrzywdzony Z. B. (1) nie odzyskał zabranego w celu przywłaszczenia przez oskarżonego K. D. dokumentów w postaci prawa jazdy i dowodu osobistego.

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy, jak i wina oskarżonego K. D. co do popełnienia czynu z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 276 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. opisanego w pkt. 2 wyroku nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu K. D. karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez niego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego . Oskarżony K. D. naruszył bowiem dobro chronione prawem jakim jest cudza własność. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał również fakt , iż oskarżony K. D. był już karany (k. 205) .

Sąd nie stwierdził istnienia żadnych okoliczności łagodzących wobec oskarżonego K. D. .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu K. D. za czyn opisany w pkt. 1 wyroku stanowiący przestępstwo art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności , za czyn opisany w pkt. 2 wyroku stanowiący przestępstwo czynu z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego K. D. karę łączną biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie 1 i 2 wyroku i wymierza oskarżonemu K. D. karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Orzeczona wobec oskarżonego K. D. kara łączna 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego K. D. funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania oskarżonego K. D. . Zawieszenie w powyższym przypadku kary pozbawienia wolności nie spełniłoby funkcji prewencji indywidualnej , ani wychowawczej w stosunku do oskarżonego K. D. . Ponadto oskarżony K. D. był już kilkakrotnie karany co miało wpływ na wymiar kary pozbawienia wolności. Należy zauważyć iż tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności może skłonić oskarżonego K. D. do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymania go od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Kara ta winna spełnić przede wszystkim wobec oskarżonego K. D. funkcję represyjną .

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd nałożył na oskarżonego K. D. obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę rzecz R. S. kwoty 770 zł (siedemset siedemdziesiąt złotych) , obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę rzecz Z. B. (1) kwoty 515 zł (osiemset siedemdziesiąt złotych) oraz obowiązek częściowego naprawienia szkody przez zapłatę rzecz A. W. kwoty 3000 zł (trzech tysięcy złotych) . Nałożenie na oskarżonego K. D. tego obowiązku naprawienia szkody ma zrealizować wobec niego cele wychowawcze i powstrzymać go od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata A. B. kwoty 619,92 zł (sześćset dziewiętnaście złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego K. D. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego K. D. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę fakt iż oskarżony odbywa obecnie kare pozbawienia wolności .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.